

Ongelofelijke schepselen tarten de Evolutieer

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977. Vertaling en voetnoten door M.V.

[1. Ongelofelijke schepselen die de evolutieer uitdagen](#)

[2. Chemische Thermodynamica bij de Bombardeerkever](#)

[3. De wonderlijke Leviathan](#)

1. Ongelofelijke schepselen die de Evolutieer uitdagen

Door Andy Butcher

Geplaagd door een kever, verandert een wetenschapper zijn geloof over hoe de wereld begon.

CBN.com -

Creationisten kwelden Jobe Martin¹, tot een kever hielp om van Jobe Martin een creationist te maken. Slechts 1,5 cm lang mag de “bombardeerkever” niet groot zijn, maar toch hielp hij grote gaten te maken in Martins lang vastgehouden zienswijzen over evolutie, of accurater gezegd: ze werden verbrand. Want bij nauwkeurige inspectie is de kleine kever een wonder van de natuur, een soort zespotige mini-tank. Hij verdedigt zichzelf door het mengen van chemicaliën die exploderen, vurend door twee staartbuizen die kunnen draaien als geschutskoepels. De kokende vloeistof die uitgeschoten wordt bij 100° C is genoeg om de meeste roofdieren af te schrikken.

De kracht van het salvo zou genoeg zijn om de kever in een orbit te blazen, zoniet in duizend stukken. Maar slow-motion-fotografie bracht aan het licht dat kever in zijn uitstoot 1000 kleinere explosies teweegbrengt. Samen zijn die sterk genoeg om aanvallers af te schrikken, terwijl de kleine kever met zijn poten steeds op de grond blijft staan en zelf geen hinder ondervindt.

Toen Martin zich verwonderde over het ingewikkelde design, realiseerde hij zich dat er gewoonweg geen mogelijkheid bestaat dat de bombardeerkever zijn gesofisticeerde defensiesysteem kon verkregen hebben door evolutie, gedurende menigte van jaren, en daaraan toegevoegd hebben zijn draaiende “geschutskoepels” of zijn repeteer-afvuursysteem, in verschillende opeenvolgende fazes. Deze onderdelen heeft hij in hun gehele samenstelling nodig, en hij moet ze op één tijdstip verkregen hebben. Een kever die zichzelf opblaast is niet in staat om de fijnere dingen voor zijn afvuursysteem te gaan ontwikkelen, en een kever die zijn vijand permanent op vuurafstand moet houden zou niet overleven tijdens de ontwikkeling van zijn beweegbare geschutskanalen. “Er is eenvoudigweg geen mogelijkheid voor een trage, graduele ontwikkeling van het hele systeem”, zegt de voormalige majoor die, in een vijfjarige periode, een totale ommekeer maakte in zijn geloof over het ontstaan van leven op

¹ Dr. Jobe Martin, was een biologie majoor aan de ‘Bucknell University’ en studeerde in 1966 af aan de ‘University of Pittsburgh Dental School’. Na twee jaar bij de Air Force, had hij een private tandartspraktijk bij de NASA in Houston. Jobe en zijn vrouw Jenna Dee, verhuisden naar Dallas in 1971 waar hij les zou geven aan het ‘Baylor College of Dentistry’. In 1982, besliste hij om aan het ‘Dallas Theological Seminary’ te studeren, waar hij afstudeerde in 1986 met een ‘Masters of Theology in Systematic Theology’. Dr. Martin heeft ook een ‘Associates Degree in Business’ van ‘Eastfield Community College’ in Dallas.

aarde. Nu toont hij in een verhelderende video hoe de bombardeerkever, en een rij andere opmerkelijke leden van de dierenrijk, Darwins populaire hypothese ondermijnt.

De Bombardeerkever is een van de onwaarschijnlijke sterren van “[Incredible Creatures that Defy Evolution](#)”, een 50-minuten “Discovery Channel”-stijl documentaire die Martins jaren van research omvat, met het oog op kerk, school en familie. David Hames, die uit eerste hand de vuurkracht van de Bombardeerkever ondervond, zegt: “Het voelde alsof iemand een sigaret uitduwde op mijn been!” Hij gidst de filmploeg wanneer zij dieren vastleggen op film, terwijl Martin hun verscheidene complexiteiten bespreekt.

Daar is de giraf, wiens lange nek een krachtig hart noodzakelijk maakt, om het bloed helemaal tot aan de hersenen te pompen. Anderzijds zou de bloedstroom zijn hersenen doen springen als hij zich bukt om water te drinken, maar het verheven dier heeft een fijne reeks spinnen (afsluitsels) en een soort spons die de vloed van het bloed afvoert en absorbeert. “Hoe kon dit evolueren?” oppert Martin. “Hij heeft al deze dingen ineens nodig, of hij is dood ...”

Dan is daar de [specht](#), die met zijn ‘rrrrrrt-rrrrrrt’ op boomlarven aast, die ’s avonds naar huis hoort te gaan met een helse migraine. Maar hij wordt bestudeerd door chirurgen die meer willen leren over dat hersentrauma bij mensen. De vogel heeft een stuk kraakbeen dat fungeert als schokbreker, en een extra lange tong (over zijn hoofd heen) die ver in de boom kan reiken om er zijn maaltijd mee te vissen. Hij bezit ook een ‘lijmfabriek’ die maakt dat zijn prooien erin vastplakken tot ze in zijn keel zijn, alwaar een secretie de lijm oplost zodat hij kan doorslikken.

Als collegeprofessor was Martin al jaren christen toen twee studenten hem uitdaagden om de validiteit van de evolutieleer te onderzoeken. Zijn complete ommekeer in zienswijze haalde hem tenslotte uit de tandartsenij en bracht hem in de geestelijke bediening. Meer dan een decennium heeft hij zijn ontdekkingen gedeeld met kerken en conferenties, door zijn “[Biblical Discipleship Ministries](#)”.

Door zijn studies heeft hij een overtuigend bijbels antwoord ontwikkeld over de typische vragen die opgeworpen worden tegen de scheppingsleer: over de ouderdom van de aarde, de vloed, fossielen, dinosauriërs en de “ontbrekende schakel” (missing link). Maar hij wijst naar de wereld rondom hem om de voornaamste beweringen van evolutieleer uit te dagen.

De Australische broedvogel, de bever en het gekko-reptiel, zijn de volgende onderwerpen op Martins video, geproduceerd door “Monument Colorado-based Reel Productions”, die zich specialiseren in ter plaatse gemaakte documentaires. Alhoewel de video veel beeldmateriaal brengt, en op tempo, zegt Martin dat zijn video “Ongelofelijke schepselen die de Evolutieleer uitdagen”² veel meer is dan een onderhoudende verstrooiing. Het voorziet in duidelijke voorbeelden van wat creationisten “de niet-reduceerbare complexiteit van het leven” noemen, dat het idee van trage ontwikkeling uitsluit.

Hij gelooft dat zijn werk deel uitmaakt van een strijd voor zowel het hart als de geest van christenen. “Het komt erop neer dat uw beslissing zal bepalen hoe u de Schrift zal interpreteren”, zegt hij. “Zult u de Bijbel aannemen in zijn letterlijke, historische vorm, of zal u zeggen dat de eerste hoofdstukken waarschijnlijk poëtisch zijn, misschien geschreven vanuit het perspectief van mensen die leefden tussen de Tigris en de Eufraat? Hoe zult u de Schrift behandelen? Indien u de eerste hoofdstukken niet letterlijk kan opvatten, voor precies wat ze betekenen, wel, hoe weet u wat u met de rest van de Schrift moet doen? Uw zienswijze zal invloed uitoefenen op uw kijk op doctrine. In de

² “Incredible Creatures That Defy Evolution”.

vroege hoofdstukken van Genesis zijn de fundamentele doctrines allemaal aanwezig: mens, zonde, geslachten, enz.”.

Martin zegt dat de academische wereld kennis heeft van de moeilijke kwesties, zoals de bombardeerkever contra evolutie, maar gemakshalve wordt om de hete brij heen gelopen. In selecte wetenschappelijke kringen beseffen de meesten niet, zegt hij, dat meer en meer mensen toegeven dat, zoals een mooie kruik met een gat in de bodem Darwins hypothese geen water houdt.

“Er zijn veranderingen gaande in de evolutionaire gemeenschap vanwege het groeiend bewijs voor intelligent ontwerp, en men begint zich te realiseren dat er geen mogelijkheid bestaat dat blind toeval een geordend, artistiek, complex universum kan creëren, zoals wij dat kennen; explosies creëren geen orde. Het probleem is echter: eens dat mensen beginnen te spreken over een Ontwerper, zijn zij dan bereid Hem bij name te noemen?” Het is de naam Jezus en Martin’s liefde voor zijn Redder, niet zomaar een droog wetenschappelijk debat wat hem motiveert.

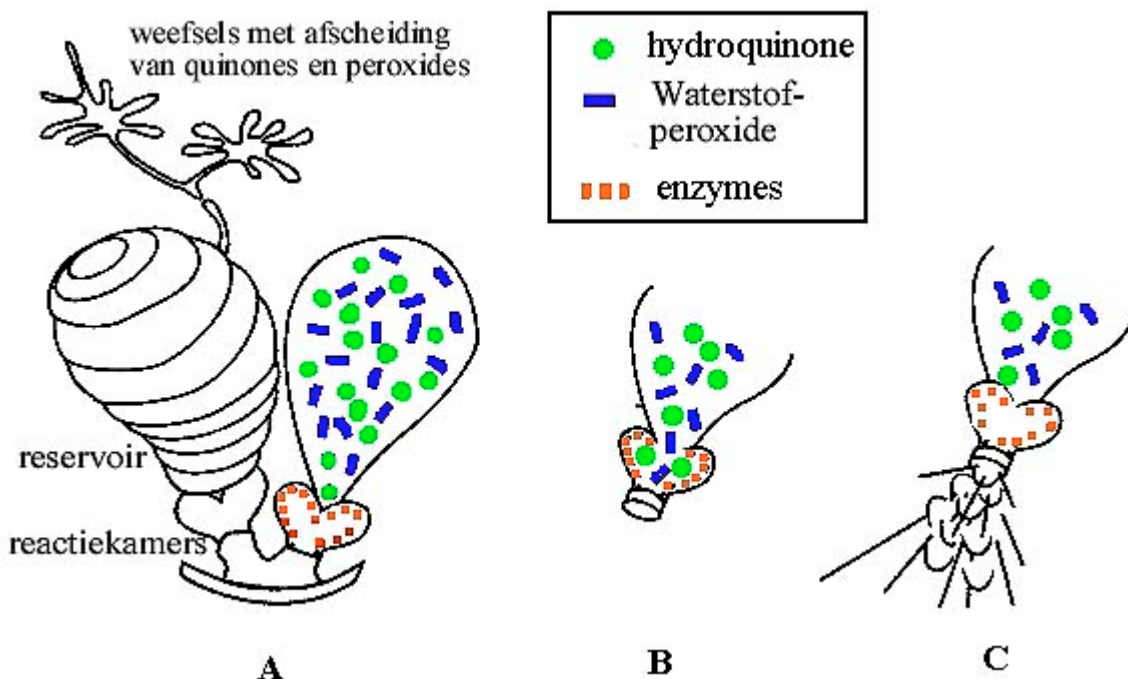
Martin presenteert zijn bewijs niet met de bekrompen determinaties van een pietepouterige academicus, maar met het genot en de verwondering van iemand die de buitengewone hand ziet van een briljante Schepper in de wereld rondom hem. Zijn waardering maakt zijn video-verdediging van de betrouwbaarheid van schepping niet louter tot een overwegende beschouwing, maar een belangrijke huldinging.

<http://www.bibleprobe.com/beetle.htm>

2. Chemische Thermodynamica bij de Bombardeerkever

In antwoord op een aanval of bedreiging, projecteert de bombardeerkever een waterachtige, kokende oplossing van quinones op zijn vijand.

In de onderkant van het achterlijf van de kever bevinden zich twee compartimenten. Het eerste bevat de oplossing **hydroquinone** en **peroxide**. Tegen de wand van het tweede bevinden zich **enzymes**.

- A. In rust zijn de twee compartimenten in het reservoir gescheiden. Geen enkele reactie vindt plaats.
- B. Als antwoord op een aanval, wordt een beetje van de oplossing **hydroquinone** en **peroxide** in het tweede compartiment geduwd. De aanwezigheid van **enzymes** zet de reactie in.
- C. De snelheid van deze exothermische reactie verhindert dat de transfer van warmte het insect zelf aantast. Enkel het reactioneel milieu wordt verhit. De druk in het compartiment, die verhoogt wordt door de aanwezigheid van O₂ en de opwarming, veroorzaakt de uitdrijving van de oplossing.

http://www.chm.ulaval.ca/chm10099/premiere_loi/beetle.htm

3. De wonderlijke Leviathan

Job 40:20 Zult gij de **Leviathan** met de angel trekken, of zijn tong met een koord, [dat] gij laat neerzinken?

21 Zult gij hem een bieze in de neus leggen, of met een doorn zijn kaak doorboren?

22 Zal hij tot u veel smekingen richten? Zal hij zachtjes tot u spreken?

23 Zal hij een verbond met u maken? Zult gij hem aannemen tot een eeuwige slaaf?

24 Zult gij met hem spelen gelijk [met] een vogeltje, of zult gij hem binden voor uw jonge dochters?

25 Zullen de metgezellen over hem een maaltijd bereiden? Zullen zij hem delen onder de kooplieden?

26 Zult gij zijn huid met haken vullen, of met een visserskrauwel zijn hoofd?

27 Leg uw hand op hem, gedenk aan de strijd, doe het niet meer.

28 Zie, zijn hoop zal feilen; zal hij ook voor zijn gezicht neergeslagen worden?

41:1 Niemand is [zo] moedig, dat hij hem opwekken zou; wie is dan hij, die zich voor Mijn aangezicht stellen zou?

2 Wie heeft Mij voorgekomen, dat Ik [hem] zou vergelden? Wat onder de ganse hemel is, is het Mijne.

3 Ik zal zijn leden niet verzwijgen, noch het verhaal [zijner] sterkte, noch de bevalligheid zijner gestalte.

4 Wie zou het opperste van zijn kleed openleggen? Wie zou met zijn dubbele breidel [hem] aankomen?

5 Wie zou de deuren van zijn aangezicht opendoen? Rondom zijn tanden is verschrikking.

6 Zeer uitnemend zijn zijn sterke schilden, elk gesloten [als] met een nauwdrukkend zegel.

7 Het een is [zo] na aan het andere, dat de wind daar niet kan tussen komen.

8 Zij kleven aan elkander, zij vatten zich samen, dat zij zich niet scheiden.

9 Elk van zijn niezingen doet een licht schijnen; en zijn ogen zijn als de oogleden van de dageraad.

10 **Uit zijn mond gaan fakkels, vurige vonken** komen er uit.

11 **Uit zijn neusgaten komt rook voort**, als [uit] een kokende pot en ruime ketel.

12 **Zijn adem zou kolen doen vlammen, en een vlam komt uit zijn mond voort.**

enz....

In dit gedeelte van Job (40:20 - 41:25) lezen we over een groot schepsel, de “Leviathan” (in de NBG-bijbel foutief vertaald als “krokodil”). Zoals met de Behemoth (Job 40:10-14), vertelt het verhaal hoe God dit schepsel beschrijft, met de toespeling dat Job ermee vertrouwd is. God herinnert Job aan de grote moeilijkheid om zo’n dier als de Leviathan te vangen. De Leviathan had verschrikkelijke tanden en de sterke bepantsering was typisch voor vele dinosauriërs. Bijzonder is dat de Leviathan “vurige vonken”, “rook” en “een vlam” kan uitwerpen! In onze tijd is er de ‘bombar

deerkever' (*Brachymus crepitans*), die een rokerige chemische stof als projectiel 'afschiet'. Deze kever komt bijna over de gehele wereld voor. Wanneer de bombardeerkever door een vijand wordt aangevallen, richt hij twee kleine buisjes in zijn staart op zijn belager; er klinkt een piepkleine explosie en een gloeiend hete, bijtende vloeistof schiet naar buiten. Als de vloeistof een vijand raakt, veroorzaakt dat pijnlijke brandwonden; als de vijand niet geraakt wordt, valt de vloeistof uiteen in een blauwachtige rook. Het rookgordijn dient om de aftocht van de kever te dekken, maar heeft ook een prikkelende werking waardoor de vijand meestal op de vlucht slaat. (Bron: "Evolutie - een ei zonder kip", Ben Hobrink).

Dinosauriërachtigen die rook en vonken spuwden hebben echt bestaan, en de Leviathan (een zeedraak) is er zo een. Job is het oudste boek van de Bijbel en toont aan dat [de mens in die tijd deze machtige dieren nog heeft gekend](#). Daarnaast bewijst de bombardeerkever, die in onze tijd leeft, dat het in de schepping biologisch mogelijk is dat dieren "rook en vuur" spuwen. Zodoende kunnen wetenschappers ook het verhaal in Job over de vurige Leviathan, beter ernstig nemen.

De Leviathan leeft verder in de overlevering, zoals in China

http://users.skynet.be/fa390968/_Draken%20in%20OT.doc

http://users.skynet.be/fa390968/_Sporen%20van%20draken.doc

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: users.skynet.be/fa390968 of www.verhoevenmarc.be

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#) of www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm